

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

389.3

Szerző: -

Cím: Valami adóról.

Forrás:

h. Est.

Bp.

(Hely)

916. 15.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

"1916"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX cs. 2.

Valami adóról

beszélnek mostan, villamosadóról; arról, hogy a villamosjegyek árát egy-két krajcárral fölemelik és ezt adónak nevezik el, holott egyszerűen drágítás. Drágább lesz a szakaszjegy.

Ha már meg akarnak támadni bennünket a villamosutazásban is, már itt is drágítani akarnak, tegyék úgy, mint más drágító, ridegen és kiméletlenül és ne találjanak ki szellemes jogcímeket. Nincs kedvünk viccre; nem tudunk nevetni rajta, hogy a főváros micsoda módokat talál ki kinjában, hogy a drágításait leplezze.

Ez a villamos-drágítás, ha megtörténnék, tipikus jövedelemhajsza volna. Olyan, mint egy cipőtalpgyárosé, vagy tejeskofaé. A villamosok forgalma megsokszorozódott a háboruban. A forgalom mindenféle oknál fogva lázasabb lett a villamoson, mindenféle korlátozó intézkedést megszüntettek, azzal, hogy háboru van és a jegy-bevétele például az utolsó esztendőben három millióval nagyobb volt, mint békében. Igazi jövedelem-vadász mód most, látván, hogy az áru kapós, hogy a közönség rászorul és az ellenőrzés enyhébb, mohón fölemelni a holmi árát. Fölemelni

a jegy árát, azzal, hogy ha így kapkodták a mai áron, megveszik majd drágábban is, mert hisz rászorulnak.

A főváros érezte, hogy így a csirkekofta gondolkodik és nem egy intézmény, ezért el próbálta nevezni a drágítását "adónak". De hát adó a gáz drágítása, a villanyvilágítás fölemelése, a mire szintén készül a főváros? Adó a városi készletek, tojásnak, rizsnek, burgonyának, sok egyébnek visszatartása és emelkedett áron való kimérése? Adó ez is, vagy a konjunktúra kihasználása, mint egy tőkés vállalkozónál, a ki, háboruban, szemfülesen gáz-, villany-, tojás-, hus-, krumpli-, zöldségkereskedő lett?

Hogy a számítására ráfizet, hogy rossz könyvelői és segédei vannak, az nem változtat a szándékon és azon, hogy a közönség megsínyli a közhatóság üzletes élelmességét, még ha az csütörtököt mondott is.

Ez a jövedelem-éhség, ez a valóságos verseny a többi telivér-ádrágítóval egy mezőnyben, annál kevésbé szép, mert üresnek, tehetetlennek bizonyult és még a fővárosnak sem hoz semmit.

Székesfővárosi házinyomda 1918